

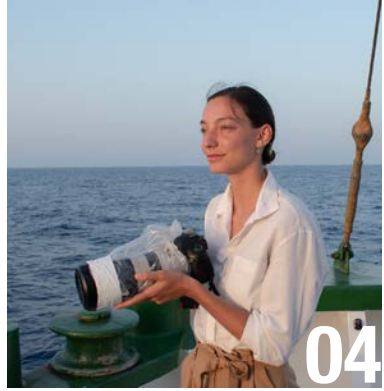
GREENPEACE

SAYI #167

TÜRKİYE
PARİS
ANLAŞMASI'NI
ONAYLADI,
PEKİ ŞİMDİ NE
OLACAK?

İçindekiler

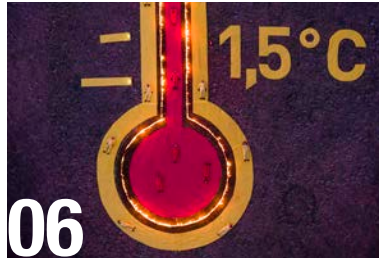
04

“Marmara Denizi’nin ortak bir eylem planına ihtiyacı var”

Greenpeace Akdeniz’in “Vanayı Kapat, Marmara’yı Kurtar” kampanyasına destek olmak için Türkiye’ye gelen Arctic Sunrise ile yolculuk eden Mariza Karidi’yle iklim değişikliği ve Marmara Denizi üzerine keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Türkiye, Paris’in neresinde?

Paris Anlaşması TBMM’den geçerek onaylandı. Anlaşmanın ruhunu ve Türkiye’nin nerede durduğunu anlamak için gereken tüm detayları masaya yatıyoruz.

06

08

Tatilden öte bir tecrübe: Ekolojik çiftlikler

Şaşıla tatil planlarını bir kenara bırakmaktan çekinmeyen cesur yürekler, kaşif ruhlar, doğa dostları, uslanmaz romantikler... Ekolojik çiftlikte gönüllülük sayfası açıldı, işte birkaç örnek...

Bu kapağın altında mutluluk değil, iklim krizi var!

Coca-Cola, PepsiCo, Unilever, Nestlé, Procter & Gamble 2021 yılında yeryüzünü plastikle en çok kirleten ilk 5 şirket ünvanını kazandı. Mutluluk vaadiyle her akşam reklamlarda görmeye alıştığımız bu markaların bize hiçbir zaman söylemedikleri gerçek gezegenimize, çevremize ve insanlığa her geçen gün nasıl zarar vermeye devam ettikleriydi.

10

GREENPEACE BÜLTEN

Yerel Süreli Yayın

İmtiyaz Sahibi

Greenpeace Akdeniz Basım ve Tanıtım Hizmetleri Ltd. Şti. adına Banış Bilgen

Genel Yayın Merkezi

Meşrutiyet Mah. Ebe Kızı Sok.
No: 16 / B28 Şişli / İstanbul
Tel: +90 212 292 76 19
Faks: +90 212 292 76 22

Genel Yayın Yönetmeni

Banış Bilgen

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Gökhan Çevik

Editör

Çiğdem Özkan

Baskı

Printworld Ambalaj Etiket San. Tic. A.Ş.

Grafik Tasarım ve Uygulama

F₂O Reklam ve Tanıtım

Dağıtım

PTT

Kapak fotoğrafı

© Greenpeace

GREENPEACE

Arctic Sunrise Türkiye’de!

Gezegenin mavi sularını ve bu sularda yaşayan tüm canlıları etkileyen doğa suçlarını belgelemek ve bu suçlarla mücadele etmek için 45 yıldır buzullardan Güney Okyanusu’na, Meksika Körfezi’nden Akdeniz’e dünyanın tüm denizlerini dolaşan Arctic Sunrise, 28 Eylül’de Greenpeace Akdeniz’in “**Vanayı Kapat, Marmara’yı Kurtar**” kampanyasına destek olmak için Türkiye’ye geldi.

Arctic Sunrise buzullarda görmeye alıştığınız o ikonik Greenpeace gemisi. Açık deniz tesislerinden kaynaklanan petrol kirliliğini belgelemek için Kuzey Denizi’ne ilk yolculuğunu yaptığı 1995 yılından bu yana Greenpeace filosunun bir parçası. O, iklim değişikliğinin buzullardaki ilk tanığı...

Arctic Sunrise (ilk adıyla “Polarbjørn”) Norveç’te “Vaagen Verft” tarafından inşa edildi. Daha sonra fok avcısı ve tedarik gemisi olarak işletildi. Greenpeace filosuna katılmadan önce ironiktir ki, Fransız hükümeti adına Antarktika’daki penguen habitatını etkileyen bir uçak pisti inşaatı için malzeme taşıırken, Greenpeace aktivistleri ile karşı karşıya gelmişti. Greenpeace, Arctic Sunrise’i 1995 yılında Arctic Sunrise Ventures Ltd. adlı bir şirketi aracılığıyla satın aldı, çünkü geminin Norveçli sahipleri onu Greenpeace’e satmamaya kararlıydı.

Gemi gelişmiş iletişim sistemleri, bir helikopter iniş platformu ve gemi orta ambarında bir helikopter asansörü ile yeniden donatıldı. İlk yolculuğu onu, Kuzey Denizi ve Kuzeydoğu Atlantik’e götürdü; burada açık deniz platformlarından kaynaklanan petrol kaynaklı deniz kirliliğini belgeledi.

1997’de adayı Antarktika kıtasına bağlayan 200 metre kalınlığındaki buz rafı çöktüğünde, bir zamanlar imkansız olan bir yolculuğu gerçekleştiren Antarktika’daki James Ross Adası’nı dolaşan ilk gemi oldu. Bu, geminin belgelenmesine yardımcı olduğu pek çok iklim değişikliği belirtisinden sadece biriydi ve 2009’da Grönland’ın

Arktik deniz buzı kıyılarında bölgedeki iklim değişikliğinin etkilerini belgelemek için aylarca çalıştı.

Buzullardan sonra, Greenpeace filosu gemilerinden Esperanza ile birlikte Güney Okyanusu’na açıldı ve Japon balina avcılığı filosunun sözde bilimsel balina avcılığı programını sürdürme girişimlerini engelledi. Ayrıca Patagonya dış balıklarını yasadışı olarak avlayan özel gemileri kovaladı.

2010 yılında Arctic Sunrise, BP Deepwater Horizon petrol sızıntısının etkilerinin bağımsız bir değerlendirmesini yapmak üzere Meksika Körfezi’ne gönderildi. Gemi petrole bulaşmış deniz memelileri, kaplumbağalar, balıklar ve deniz kuşları arayan bağımsız bilim insanlarını, araştırmacıları ağırladı ve hayati kanıtlar topladı.

Ve şimdi bizim kıyılarımızda!

Buzullardan Güney Okyanusu’na, Meksika Körfezi’nden Akdeniz’e dünyanın tüm denizlerinde çevre suçlarıyla mücadele eden Arctic Sunrise, 28 Eylül’de Greenpeace Akdeniz’in “**Vanayı Kapat, Marmara’yı Kurtar**” kampanyasına destek olmak için Türkiye’ye geldi.

Greenpeace Akdeniz “Vanayı Kapat, Marmara’yı Kurtar” projesiyle Marmara’daki kirliliğin asıl tetikleyicisi olan Ergene derin deniz deşarjında vananın kapatılması gerektiğinin altını çiziyor. Çözüm için de Ergene sanayi atıklarının, kirlenen tesisler tarafından kimyasal arıtma yöntemleriyle yerinde arıtılmasını ve arıtılan suyun tarım ve sulama faaliyetlerinde kullanılmasını talep ediyor.

“Marmara Denizi’nin ortak bir eylem planına ihtiyacı var”

Greenpeace Akdeniz’in “Vanayı Kapat, Marmara’yı Kurtar” kampanyasına destek olmak için Türkiye’ye gelen Arctic Sunrise ile yolculuk eden fotoğrafçı ve Greenpeace gönüllüsü Mariza Karidi’yle iklim değişikliği ve Marmara Denizi üzerine keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Mariza Karidi. 27 yaşında. Greenpeace gönüllüsü, gazeteci ve fotoğrafçı. Marmara Denizi’ndeki soruna dikkat çekmek için İstanbul’a gelen Arctic Sunrise’da gönüllü olarak görev alan Mariza, çevre için atacağımız büyük ya da küçük her adımın yerine ulaşacağına inandığını söylüyor.

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz? Gemiye ne zaman katıldınız? Katılma amacınız neydi?

Adım Mariza Karidi. 27 yaşındayım. Atina’da yaşıyorum. Çevre aktivisti, gazeteci ve fotoğrafçıyım. 2015’ten beri Greenpeace Yunanistan’ın aktif bir üyesiyim. Bu haziran ayında gemiye ilk kez katıldım, yani oldukça yeni bir denizci olduğumu söyleyebilirim. Burada olmak için birçok nedenim var ama bence en önemlisi çevresel sorunlara karşı harekete geçmek için elimden gelenin en iyisini yaptığımı hissetmek.

Ziyaret ettiğiniz bölgelerde sizi en çok ne etkiledi?

Üç aydır gemide olmama rağmen pandemi nedeniyle Yunanistan’da kalıyoruz, bu yüzden buradaki diğer mürettebat kadar çok seyahat etmedim. Yine de yeni yerleri ziyaret ettiğimde farklı türde hayvanlar, bitkiler, gökyüzünün asla aynı olmayan renkleri ve havadaki yeni kokular beni her zaman çok etkiliyor.

Ziyaret ettiğiniz bölgelerde iklim krizinin etkilerini yakından gördünüz mü?

Bu yaz Yunanistan’da çıkan orman yangınları korkunç bir uyarıydı. Ortaya çıkan yıkım, şok edici olsa da yeni değildi. Yunanistan’ın geniş kesimleri neredeyse her yaz yanar. Ancak bu yaz çıkan yangınları diğerlerinden ayıran şey, Yunan devletinin yangınların neden çıktığını açıklamaması oldu. Yunanistan Başbakanı’nın ağustos başında söylediği gibi “iklim krizi burada”. İklim değişikliği, yangın koşullarını yaratan faktörleri şiddetlendiriyor. Daha düşük yağış ve daha yüksek hava sıcaklıkları ormanları ve diğer bitki örtüsünü kurutuyor. Buna güçlü rüzgarları ve onlarca yıllık yangın söndürme sistemlerini ekleyince, ortaya orman yangınları için tehlikeli bir durum çıkıyor. İklim felaketini hafifletme şansına sahip olmak için her yerde olduğu gibi Yunanistan’da da devlet,

© Greenpeace

© Caner Özkan / Greenpeace

çevresel dayanıklılığa yatırım yapma konusunda sabırlı olmalı ve uzun vadeli bir strateji belirlemeli.

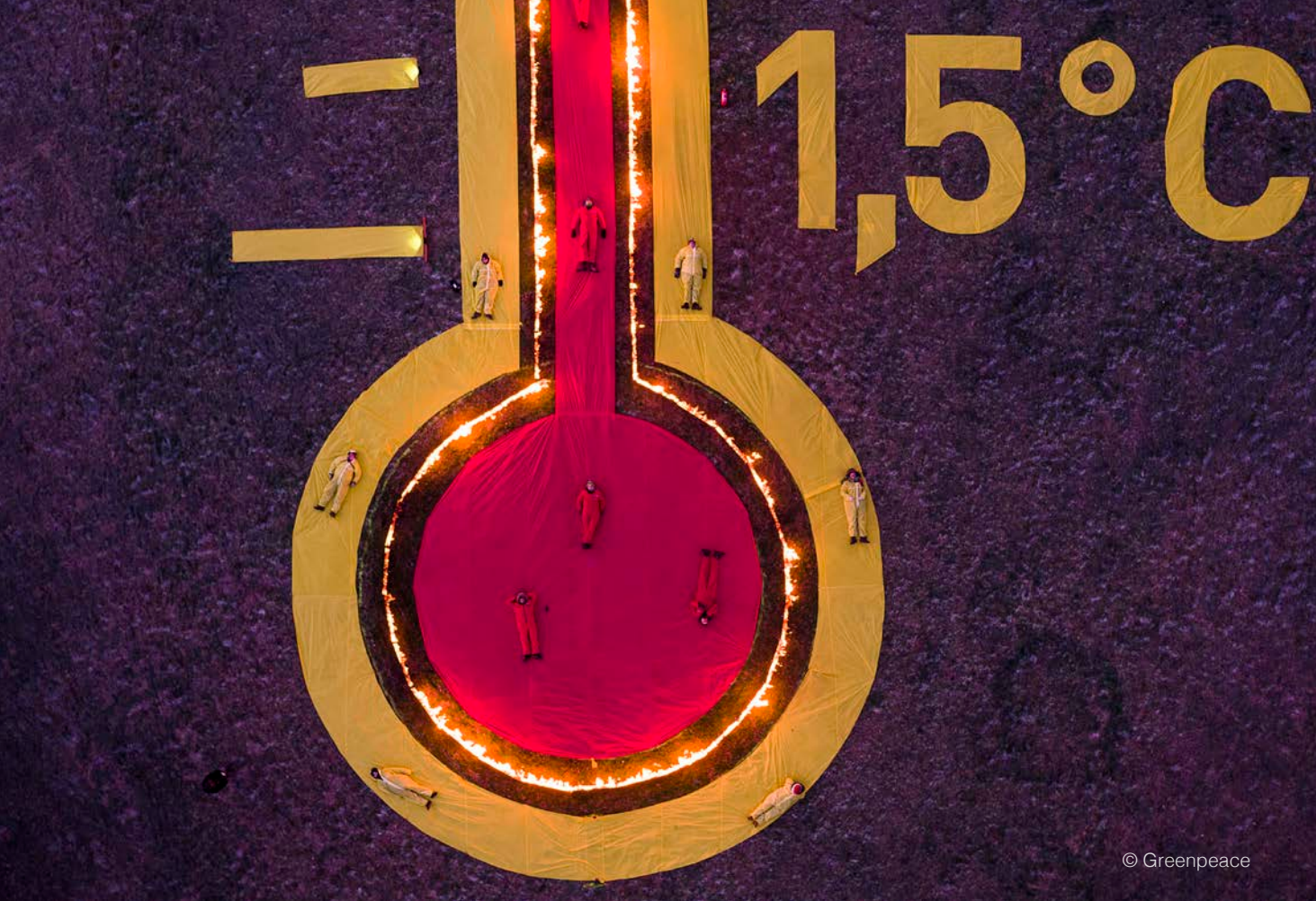
Marmara Denizi’ndeki kirlilik hakkında izlenimleriniz ve düşünceleriniz neler?

Marmara Denizi bir iç deniz ama maalesef yanlış çevre politikaları nedeniyle bir iç çöl haline geliyor. Marmara Denizi kıyılarını kaplayan ve deniz yaşamını tehdit eden müsilajın yıkıcı görüntülerine hepimiz şahit olduk. Bir süre sonra bu örtü dibe çökerek ekosistemi kaplayabilir. Türkiye kıyılarının bu kısmı yoğun nüfuslu olduğu ve çok sayıda sanayi alanına ev sahipliği yaptığı için denize kıyısı olan tüm şehirler için ortak bir eylem planının oluşturulması şart. Kalıcı bir çözüm için çok geç olmadan deniz denetiminin uygun şekilde yapılması, aynı zamanda denize kıyısı olan şehirler ve sanayi bölgeleri için biyolojik ve kimyasal bertaraf sistemlerinin oluşturulması

gerekiyor. Denizin insanların verdiği hasar karşısında kendini yenileme yeteneği dikkat çekicidir, ancak daha ne kadar savaşabilir?

Okuyucularımıza vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

İnsanlar yaptığım işin çok zor olduğunu, özveri ve enerji gerektirdiğini düşünerek aktivist olduğum için beni tebrik ediyor. Ama olay şu: Aktivizm çok zor olmadığı gibi, mükemmel olmak zorunda da değil. Sadece elinize bir kalem alarak, bir kadın toplantısına katılarak, yabancı düşmanlığının toplum içinde gerçekleştiğini gördüğünüzde tepkinizi yüksek sesle dillendirerek veya yetkililere bir mektup yazarak olumlu bir değişikliğe sebep olabiliyorsunuz. Büyük ya da küçük olması önemli değil; aktivizmin her türüsü fark yaratabilir. Dahası, mikro-aktivizm makro-aktivizmin yolunu açabilir.

Türkiye, Paris'in neresinde?

Paris Anlaşması TBMM'den geçerek onaylandı. Anlaşmanın ruhunu ve Türkiye'nin nerede durduğunu anlamak için gereken tüm detayları masaya yatırıyoruz.

Onur Akgül / Greenpeace Akdeniz İklim ve Enerji Proje Sorumlusu

Paris Anlaşması'nın TBMM'den geçerek onaylanması- nın ardından akıllarda pek çok soru belirdi. Türkiye için kuşkusuz önemli olan bu adım, iklim krizi ile mücadelede yeterli mi? Anlaşmayı 2015'te onaylamakla 5 yıl sonra onaylamak sorumluluk almak açısından aynı şey mi? Türkiye anlaşmayı onaylayarak devrim niteliğinde, kendini rakamlarda ve hesaplamalarda da net bir şekilde belli eden bir enerji politikası revizyonuna mı gidecek, yoksa anlaşmayı imzalamak bir iç politika formalitesi olmakla mı kalacak? Anlaşmanın onaylanması, bizim için bir iklim eylemine dönüşebilir mi?

Bunu anlamak için anlaşmanın bazı temel dinamiklerine ve Türkiye'nin bunlara ilişkin bugüne dek attığı adımlara, ileri sürdüğü aksiyon ve argümanlara bakabiliriz.

Paris Anlaşması asli olarak küresel bir ortaklık

Anlaşma, 2015'te 195 ülkenin katılımıyla kabul edildi;

2016'da 175 ülke tarafından imzalandı. Fakat Türkiye sonraki 5 yıl boyunca anlaşmayı onaylamadı ve resmi olarak tanımadı. Yani sorumluluğunu almadı, küresel eyleme katılım niyetinin arkasında durmadı. Türkiye bugün Paris Anlaşması'nı onayladı, ama anlaşmanın temeline uygun hareket edecek miyiz? Küresel sorumluluğu bu sefer alacak mıyız? Bu soru, bizi anlaşmanın temel amacına taşıyor.

Anlaşmanın temel amacı emisyon azaltımı!

Yani, iklim krizinin sebebi olan sera gazı salımlarının azaltılması. Anlaşmada temel hedef, taraf ülkelerin ulusal katkı beyanlarında yer alan emisyon azaltım adımlarıyla küresel sıcaklık artışını 2 derecenin kayda değer şekilde altında tutmayı başarmak, mümkünse 1,5 derecede sınırlamak ve 2050 itibariyle tüm gezegende karbon-nötr hedefine ulaşmak.

Fakat Türkiye, emisyon azaltımı taahhüt etmedi. 30 Eylül 2015'te BM Sekretaryası'na sunduğu ulusal katkı niyet beyanında Türkiye, 2030 yılı itibariyle sera gazı emisyonlarındaki artışı %18 ila yüzde %21 oranında azaltacağını belirtiyordu.

Uluslararası kamuoyunda, bu artıştan azaltım beyanını zayıf bir beyan olarak yorumlanıyor. Climate Action Tracker'ın 2019 yılında yayınladığı analize göre, Türkiye'nin mevcut politikaları, ileri sürülen beyanı rahatlıkla tutturabilecek seviyede ve tam da bu yüzden ulusal beyanı "Kritik Seviyede Yetersiz". Türkiye, iklim eylemi bağlamında büyük bir potansiyele sahip olmasına rağmen, enerjisini temizlemek için gerekli adımları atmıyor. Türkiye'nin sera gazı emisyonlarında aslan payına sahip sektör enerji sektörü olduğu halde, henüz karar alıcıların kömürden çıkıştan bahsettiğini duymadık. Bu bir yana, Türkiye hala yeni kömür santralleri inşa etmeyi planlıyor.

TÜİK'in paylaştığı verilere göre, Türkiye'nin 2019'daki toplam sera gazı emisyonu 506,1 Mt CO2 eşdeğeri. Bunun %72'sini enerji sektörü oluşturuyor. EPIAŞ tarafından paylaşılan güncel üretim istatistiklerine göre ise Ağustos 2021 itibariyle elektrik enerjisinin yüzde 30'u kömürden elde ediliyor. Yani Türkiye'nin niyet beyanı ve iklim eylemi, en yüksek sera gazı emisyonu kaynağını göz ardı ediyor. Peki kömürlü termik santraller ne kadar sera gazı salıyor, biliyor muyuz? Bu soru da bizi Paris Anlaşması'nın bir diğer temel dinamiğine götürüyor.

Emisyon azaltımının şeffaf ve hesaplanabilir değerlendirilmesi gerekiyor

2004 yılından itibaren Türkiye, uluslararası taahhütlerinin bir parçası olarak, iklim değişikliği ile ilgili trendleri ve gelişmeleri Ulusal Bildirim ve İki Yıllık Raporlar halinde düzenli olarak BM'ye raporluyor.¹ Türkiye'nin sera gazı envanteri de bu kapsamda detaylı olarak BM'ye sunuluyor. Türkiye, ülke kamuoyuna karşı ise benzer bir hayati konuda bu sorumluluğunu yerine getirmiyor: Kömürlü termik santrallerin emisyon verisi. Kömürlü termik santraller, Türkiye'nin en büyük sera gazı salım kaynağı ve gerçekleştirdikleri salımlar, Sürekli Emisyon Ölçüm Sistemi tarafından kayıt altına alınıyor. Fakat bu ölçüm bilgileri kamuoyuyla paylaşılmıyor. Gerekçe ise bu ölçümlerin "ticari sır" olması. Bu gerekçe, bakanlık düzeyinde bile savunuluyor.²

Paris Anlaşması, gerek ulusal gerekse küresel tüm ilgili aktörlerin veriye, bilimsel analiz ve ölçümlere dayalı stratejiler geliştirip kararlar alarak iklim krizine karşı verdikleri mücadelenin önemli bir çıktısı. Türkiye'nin iklim sorunundaki en büyük yıkıcı gücün etkisinin devlet tarafından "ticari sır" denerek kamuyonudan saklanması, Paris Anlaşması'nın emisyon azaltımındaki şeffaflık anlayışıyla da çelişiyor.

Asıl bundan sonra başlıyor

Türkiye'de iklim krizine karşı mücadelede kritik bir viraj aldık. Türkiye'de karar vericiler, anlaşmanın onaylanması ile beraber, iklim için savaşma sorumluluğunu aldıklarını ilan etmiş durumdalar. Sorumluluk ise eylemi beraberinde getirir.

Paris Anlaşması'nın onaylanması mutluluk verici. Ama onay sürecinde kaybedilen bu 5 sene, iklim eylemlerinin olgunlaşması ve sistemsal hale gelişinde de kaybedildi. Tüm dünyada iklim krizinin vites yükselttiği, Türkiye'nin de payına tarihindeki en büyük orman yangınlarının, iklim felaketlerinin düştüğü bir dönemdi bu 5 sene. Paris Anlaşması kapsamında verilen taahhütler bir yana, ülkelerin genelinde fosil yakıtlardan vazgeçiş, olması gerektiği kadar kararlı değil. Birleşmiş Milletler'in de dahil olduğu ve önde gelen araştırma kuruluşları tarafından hazırlanan "Üretim Açığı Raporu"na göre, hükümetler 2030 yılına kadar küresel ısınmayı 1,5 derecede sınırlayabilmek için yakılabilecek maksimum fosil yakıt miktarının %120 daha fazlasını üretmeyi planlıyor.³ IPCC'nin 6. Değerlendirme Raporu ise daha da karanlık bir tablo çizerek, önümüzdeki 10 sene içerisinde küresel sıcaklık artışının 1,5 dereceyi aşacağını, yani Paris Anlaşması'nın bir anlamda başarısızlığa uğramayla yüz yüze olduğunu ortaya koymuştu.

Hal böyleyken, tüm ülkelerin iklim krizine karşı çok daha etkin ve sistemsal önlem ve aksiyonlar alması gerektiği net olarak ortaya çıkıyor. Türkiye de bundan azade değil. Greenpeace Akdeniz olarak Türkiye'de yaşamakta olduğumuz yıkıma karşı net bir savunma için karar alıcılar iklim krizine karşı harekete geçsin istiyoruz.

Paris Anlaşması ile Türkiye'de iklim krizine karşı mücadelede artık yeni bir sayfa açılıyor. Sorumluluklar ortak; fakat yetki harekete geçmesi gerekenlerde, karar alıcılarda. Her geçen sene daha büyük felaketlere uğramamak, daha büyük ekolojik, ekonomik ve toplumsal trajedilere alışmamak için karar vericilerin bugünden krize kriz gibi davranmaları gerekiyor.

© Yasin Akgül / Greenpeace

¹ <https://www.tr.undp.org/content/turkey/tr/home/projects/support-for-the-preparation-of-turkey-s-7th-national-communicati.html>

² <https://www.sozcu.com.tr/2021/gundem/termik-santrallerin-zehirli-gazlari-da-ticari-sir-oldu-6384634/>

³ <https://www.iklimhaber.org/yeni-rapor-ulkeler-fosil-yakitlardan-vazgecemiyor-paris-anlasmasi-hedefleri-tehlikede/>

TATİLDEN ÖTE BİR TECRÜBE: EKOLOJİK ÇİFTLİKLER

Şaşılaştıran tatil planlarını bir kenara bırakmaktan çekinmeyen cesur yürekler, kaşif ruhlar, doğa dostları, uslanmaz romantikler...
Ekolojik çiftlikte gönüllülük sayfası açıldı, işte birkaç örnek...

Doğanın içindeki bir ekolojik çiftliktesiniz. Yeni dostlar edinmişsiniz. Yemeğiniz ve konaklamanız ev sahipleriniz tarafından karşılanıyor, siz de karşılığında onlara yardım ediyorsunuz. Dalından meyve topluyorsunuz mesela, zeytin hasadına katılıyorsunuz, turşu kurmayı ya da salça yapmayı öğreniyorsunuz. Toprakla haşır neşir olup havayı, suyu, toprağı kirletmeden üretmeyi deneyimliyorsunuz. Yoruluyorsunuz ama değişiyor. Hem zaten fiziksel yorgunluğun üstüne çekilen derin bir uyku da çok tatlı oluyor!

AMASYA

Rüyalarından fırlamış gibi görünen bir coğrafyada, Amasya Gümüşhacıköy’de kurulu Bayrak Çiftliği’nde ekolojik meyvecilik yapılıyor. Elma, ayva, şeftali, kiraz, armut, vişne, erik ve ceviz ağaçlarının arasında dolaşmaktan ve yeni olgunlaşmış mahsülleri dalından koparmaktan

bahsediyoruz. Meyvenin yanı sıra, ev sahibi aile kendi ihtiyacı kadar sebze yetiştiriciliği de yapıyor. Reçel ve marmelat seviyorsanız, Bayrak Çiftliği’nde bayram edeceksiniz demektir.

BİLECİK

70’li yıllarda kurulan Zeytinliboğaz Çiftliği’nde hayvancılık, meyvecilik, sebzecilik, zeytincilik yapılıyor. Permakültüre ve hayvancılığa meraklıysanız, burada yaşayacağınız tecrübe ve öğrenecekleriniz hayatınızı etkileyebilir. Müthiş doğa ile çevrelenmiş Zeytinliboğaz Çiftliği’nde derin derin nefes alın. Burada oksijen de bol, katkı sağlayıp tecrübe edinebileceğiniz çalışma alanları da... Farklı aşılama tekniklerinden kompost uygulamalarına; ahşap mimari çalışmalarından dönemsel sebze ve meyve hasatlarına; sabun yapımından hayvan yetiştiriciliği ve bakımına; burada yok yok!

ARTVİN

Marangozluğa merakınız mı var? Cevabınız evet ise, hem bahçe işlerinde hem de marangoz atölyesinde gönüllü yardıma açık bir ailenin çiftliğine konuk olabilirsiniz. Bu bölge kışın ılıman, yazın sıcak olan hava koşullarıyla bölgesine göre farklı iklim özellikleri sergiliyor. Ziyaretçiler evin dışında kurulu ahşaptan yapılmış ayrı barınaklarda kalıyor. Bu aile çiftliği Ersiz Kalesi, Dört Kilise, İşhan Kilisesi, Kaçkar Dağı ve Çoruh Vadisi gibi hem tarihi hem de doğal açıdan zengin potansiyele sahip ziyaret noktalarına da yakın.

MUĞLA

Seydikemer’de ormana gönlünü kaptıranları hoş karşılayan bir çiftlik var: Ali Kışlak Çiftliği. Fethiye’ye 45 km, Saklıkent Kanyonu’na kuş uçuşu birkaç kilometre mesafedeki orman çiftliği yılların emeğine iyi bakacak, en az dört hafta ormana kendini adayacak, sağlıklı yaşamak isteyen ve bunun için sigarasız hayatı tercih eden misafir adaylarını bekliyor.

ORDU

Kitap kurtları dikkat; bu çiftlikte 6.000 kitaplı özel bir kütüphane var. Her yaz “Kültür Ambarı” isimli kütüphanenin bahçesinde panel, konferans, forum gibi kültürel etkinlikler düzenleniyor. Karadeniz sahil yoluna 15 km, Samsun-Çarşamba havaalanına 74 km mesafedeki Düzpelit Çiftliği’nde 2006 yılından beri 100 dönüm bir alanda sertifikalı organik fındık tarımı yapılıyor. Fındık bahçesi temizliği, fındık toplamak, sebze ekmek, bakımını yapmak ve kitap okumak çiftliğin iş listesi!

Bu çiftlikler ve 80 farklı çiftlik daha... Kapılarını açmış ve sürdürülebilir yaşam için çok güçlü bir ağ oluşturmuşlar. Buğday Derneği’nin rehberliğinde devam eden WWOOF Türkiye/TaTuTa programı, tecrübesi ne olursa olsun 18 yaş ve üzeri herkese açık. Beraber çalışarak sürdürülebilir tarımı güçlendirmek isteyen her gönüllü ve ev sahibi, WWOOF Türkiye/TaTuTa’ya dahil olabiliyor.

İlginizi çektiyse <https://wwoofturkey.org/> adresine girip çok daha fazlasını öğrenebilirsiniz.

BU KAPAĞIN ALTINDA MUTLULUK DEĞİL, İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VAR

The Coca-Cola Company, PepsiCo, Unilever, Nestlé, Procter & Gamble 2021 yılında yeryüzünü plastikle en çok kirleten ilk 5 şirket ünvanını kazandı. Mutluluk, daha fazla mutluluk ve çoğu zaman gülümseme vaadiyle her akşam reklamlarda görmeye alıştığımız bu markaların bize hiçbir zaman söylemedikleri gerçek gezegenimize, çevremize ve insanlığa her geçen gün nasıl zarar vermeye devam ettikleri.

Plastikten Kurtul (Break Free from Plastic) tarafından hazırlanan "2021 Marka Denetim Raporu", 45 ülkede 11.184 gönüllü sayesinde altı kıtada toplanan 330.493 adet plastik atık üzerinden yapılan analizle, en çok plas-

tik atıkla Dünya'da en çok noktayı kirleten şirketleri ortaya çıkardı. The Coca-Cola Company, PepsiCo, Unilever, Nestlé, Procter & Gamble 2021 yılında yeryüzünü plastikle en çok kirleten ilk 5 şirket ünvanını kazandı.

2021'de dünya liderlerinin küresel ısınmayı 1,5°C ile nasıl sınırlandıracaklarını görüşmek üzere Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Konferansı'nda (COP26) bir araya gelmeleri, şirketleri kirliliklerinden sorumlu tutma misyonu için de özel bir önem taşıyor. Fosil yakıtlardan üretilen plastik ve dünyanın tek kullanımlık plastiğe olan bağımlılığı, iklim krizine ciddi bir katkıda bulunuyor. Plastik yaşam döngüsünün tamamı bir ülke olsaydı, dünyanın en büyük beşinci sera gazı yayıcısı olurdu.

Coca-Cola şirketi, satılan her şişe için bir şişe toplamak vaadinde bulunduğu 2018'den beri, art arda dördüncü yıl dünyanın en büyük kirleticisi olarak kirli tacını korudu.

PepsiCo kısa bir süre önce, 2030 yılına kadar ham plastik kullanımını yarıya indirmek için yeni bir taahhütte bulundu. Ancak yeniden kullanılabilir kaplara doğru sert bir geçiş yapmadıkları sürece listenin ilk sırasındaki yerlerini koruyacakları da aşikar.

2018'den bu yana Unilever, ilk kez "En Çok Kirletenler Listesi"nde 3. sıraya yükseldi. Şirket, bu yıl Glasgow'daki COP26'nın da ana sponsoru olarak hizmet verdiğinden, bu kabul etmesi zor bir gerçek.

Açıktır görüldüğü üzere kurumsal taahhütler, kirliliği azaltma konusunda yetersiz ve başarısız. Bu şaşırtıcı olmasa da Coca-Cola ve diğer şirketlerin yeniden dolum ve kullanma sistemlerini uygulamak ve tek kullanımlık plastikleri aşamalı olarak kaldırmak gibi sürdürülebilir uygulamalara geçmemeleri, bunu yapacak kaynaklara sahip olmalarına rağmen bildikleri yolda devam etmeleri hayal kırıklığı yaratıyor.

Rapor, bu şirketlerin plastik krizine karşı mücadelede çok az fayda sağladığına veya hiç fayda sağlamadığına dair net bir mesaj gönderiyor. Bunun yerine, atıktan enerji yakma ve birlikte işleme gibi zararlı yöntemlere başvurdıkları için daha fazla yıkıma neden oluyorlar. Dünya ülkeleri iklim krizi için alınacak önlemleri tartışırken, ulusal hükümetlerin bu şirketleri kirliliklerinden sorumlu tutması her zamankinden daha çok önem taşıyor. Çok uluslu şirketler vakit kaybetmeden plastik ayak izlerinin tamamını açıklamalı, iddialı hedefler belirleyip uygulayarak bunu önemli ölçüde azaltmalı ve ambalajlarını yeniden kullanılabilir ve plastiksiz olacak şekilde yeniden tasarlamalı. Çünkü gördüğümüz üzere, bu kapakların altında mutluluk değil iklim krizi var.

Aylık birden fazla dergi alıp, bunları okullara ulaştırarak **gençleri Greenpeace ile tanıştırmaya ne dersiniz?**

Merhaba,

Bildiđiniz üzere Greenpeace Akdeniz Dergi, yalnızca çevre hakkında ve ana akım medyada yer alamayan gelişmeler üzerine yayın yapmaktadır. Bu haberlerin ve bilgilerin daha erişilebilir ve yaygın olması için dergilerimizi mümkün olduğunca fazla kişiyle paylaşmak istiyoruz.

Dilerseniz 1 adetten fazla dergi hak edişlerinizi sizin adınıza bizlerle iletişime geçen, okumaya ve gelişmeye hevesli öğrencilere iletiyoruz. Fazla sayıdaki dergilerinizi kendi çevrenize iletmek isterseniz, “**BANA**” yazıp **2322**’ye mesaj atabilirsiniz.

GREENPEACE

Kampanya katılım SMS bedeli Türk Telekom, Türkcell ve Vodafone için SMS başına KDV ve OİV dahil 0,65 TL’dir. Operatörler kısa mesaj birim fiyatlarında meydana gelecek değişiklikleri aboneye yansıtmı hakını saklı tutar.